

பொது நிதி என்றால் என்ன?

எளிமையான சாதாரண சொற்களில், பொது நிதி என்பது அரசாங்க நிறுவனங்களுடன் தொடர்புடைய நிதி பற்றிய ஆய்வு ஆகும். இது அரசாங்கத்தின் வருமானம் மற்றும் பொருளாதாரத்தில் செலவினங்களின் பங்கைச் சுற்றி வருகிறது.

பேராசிரியர் டால்டன் தனது பொது நிதிக் கோட்பாடுகள் என்ற புத்தகத்தில், “பொது நிதி என்பது பொது அதிகாரிகளின் வருமானம் மற்றும் செலவினம் மற்றும் ஒன்றோடு ஒன்று சரிசெய்யப்படுவதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது” என்று கூறுகிறது.

பொது நிதியத்தின் நோக்கம்

பேராசிரியர் டால்டன் பொது நிதியத்தின் நோக்கத்தை நான்கு பகுதிகளாக பின்வருமாறு வகைப்படுத்துகிறார் -

பொது வருமானம்

பெயர் குறிப்பிடுவது போல, பொது வருமானம் என்பது அரசாங்கத்தின் வருமானத்தைக் குறிக்கிறது. வரி வருமானம் மற்றும் வரி அல்லாத வருமானம் என இரண்டு வழிகளில் அரசாங்கம் வருமானம் ஈட்டுகிறது. வரி வருமானத்தை அடையாளம் காண்பது எளிதானது, இது வருமான வரி, விற்பனை வரி, கடமைகள் போன்ற வடிவங்களில் நாட்டின் மக்கள் செலுத்தும் வரி. மறுபுறம் வரி அல்லாத வருமானம் மற்ற நாடுகளுக்கு கடன் கொடுப்பதன் மூலம் வட்டி வருமானம், வாடகை மற்றும் அரசாங்க சொத்துக்களின் வருமானம், உலக அமைப்புகளின் நன்கொடைகள் போன்றவை.

இந்த பகுதி வரிவிதிப்பு முறைகள், வருவாய் வகைப்பாடு, அரசாங்க வருவாயை அதிகரிக்கும் முறைகள் மற்றும் ஒட்டுமொத்த பொருளாதாரத்தில் அதன் தாக்கம் போன்றவற்றை ஆய்வு செய்கிறது.

பொது செலவு

பொதுச் செலவு என்பது அரசு நிறுவனங்கள் செலவிடும் பணம். தர்க்கரீதியாக, நாட்டின் வளர்ச்சி மற்றும் நலனுக்காக உள்கட்டமைப்பு, பாதுகாப்பு, கல்வி, சுகாதாரம் போன்றவற்றுக்கு அரசாங்கம் பணத்தை செலவிடப் போகிறது.

பொதுக்கடன்

பொதுச் செலவுகள் பொது வருமானத்தை விட அதிகமாக இருக்கும்போது, பொதுமக்களிடமிருந்தோ அல்லது பிற நாடுகளிலிருந்தோ அல்லது உலக வங்கி போன்ற உலக அமைப்புகளிடமிருந்தோ கடன் வாங்குவதன் மூலம் இடைவெளி நிரப்பப்படுகிறது. கடன் வாங்கிய இந்த நிதிகள் பொதுக் கடன்.

பொது நிதியத்தின் இந்த பகுதி பொதுக் கடனின் சுமை, அது ஏன் அவசியம் மற்றும் பொருளாதாரத்தில் அதன் விளைவு ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. பொதுக் கடனை நிர்வகிப்பதற்கான வழிமுறைகளையும் இது பரிந்துரைக்கிறது.

நிதி நிர்வாகம்

பெயர் குறிப்பிடுவது போல, பொது நிதியத்தின் இந்த பகுதி அனைத்து பொது நிதிகளின் நிர்வாகத்தைப் பற்றியது, அதாவது பொது வருமானம், பொதுச் செலவு மற்றும் பொதுக் கடன். நிதி நிர்வாகத்தில் அரசாங்க வரவு செலவுத் திட்டம் மற்றும் பல்வேறு அரசாங்கக் கொள்கைகளைத் தயாரித்தல், நிறைவேற்றுதல் மற்றும் செயல்படுத்துதல் ஆகியவை அடங்கும். இது சமூக-பொருளாதார சூழல், அரசாங்கங்களுக்கு இடையிலான உறவுகள், வெளிநாட்டு உறவுகள் போன்றவற்றில் கொள்கை தாக்கத்தையும் ஆய்வு செய்கிறது.

பொது நிதியத்தின் செயல்பாடுகள்

பொது நிதியத்தின் மூன்று முக்கிய செயல்பாடுகள் பின்வருமாறு -

ஒதுக்கீடு செயல்பாடு

ஒரு பொருளாதாரத்தில் இரண்டு வகையான பொருட்கள் உள்ளன - தனியார் பொருட்கள் மற்றும் பொது பொருட்கள். தனியார் பொருட்கள் தங்களுக்கு ஒரு வகையான தனித்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன. இந்த பொருட்களுக்கு பணம் செலுத்துபவர்களால் மட்டுமே அத்தகைய பொருட்களின் நன்மைகளைப் பெற முடியும், எடுத்துக்காட்டாக - ஒரு கார். இதற்கு மாறாக, பொதுப் பொருட்கள் பிரத்தியேகமற்றவை. எல்லோரும், பணம் செலுத்துகிறார்களோ இல்லையோ, பொதுப் பொருட்களிலிருந்து பயனடையலாம், எடுத்துக்காட்டாக - ஒரு சாலை.

ஒதுக்கீடு செயல்பாடு அத்தகைய பொதுப் பொருட்களின் ஒதுக்கீட்டைக் குறிக்கிறது. சட்டம் ஒழுங்கை பராமரித்தல், வெளிநாட்டு தாக்குதல்களுக்கு எதிராக பாதுகாப்பு, சுகாதார மற்றும் கல்வியை வழங்குதல், உள்கட்டமைப்பை உருவாக்குதல் போன்ற பல்வேறு செயல்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். பட்டியல் முடிவற்றது. இந்த செயல்பாடுகளின் செயல்திறனுக்கு

பெரிய அளவிலான செலவு தேவைப்படுகிறது, மேலும் செலவினங்களை திறம்பட ஒதுக்க வேண்டியது அவசியம். கிடைக்கக்கூடிய பொதுச் செல்வத்துடன் அதிகபட்ச நன்மைகளைப் பெறுவதற்கு பொதுச் செலவுகளை மிகவும் திறமையாக ஒதுக்குவது எப்படி என்பதை ஒதுக்கீடு செயல்பாடு ஆய்வு செய்கிறது.

விநியோக செயல்பாடு

உலகில் ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வருமானம் மற்றும் செல்வத்தின் பெரிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் உள்ளன. இந்த வருமான ஏற்றத்தாழ்வுகள் சமூகத்தை பாதிக்கின்றன மற்றும் நாட்டின் குற்ற விகிதத்தை அதிகரிக்கின்றன. வருமானம் மற்றும் செல்வத்தை மறுபகிர்வு செய்வதன் மூலம் இந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளை முடிந்தவரை குறைப்பதே பொது நிதியத்தின் விநியோக செயல்பாடு.

பொது நிதியத்தில், இந்த இலக்கை அடைய முதன்மையாக மூன்று நடவடிக்கைகள் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன -

வரி பரிமாற்றத் திட்டம் அல்லது முற்போக்கான வரிவிதிப்பைப் பயன்படுத்துதல், அதாவது எளிமையான சொற்களில் பணக்காரர்களிடமிருந்து அதிக வரி வசூலித்தல் மற்றும் குறைந்த வருமானத்திற்கு மானியங்களை வழங்குதல்

முற்போக்கான வரிகளை மலிவு வீட்டுவசதி, சுகாதாரப் பாதுகாப்பு போன்ற பொது சேவைகளுக்கு நிதியளிக்க பயன்படுத்தலாம்.

அதிக வருமானம் உடைய குழுவால் வாங்கப்படும் ஆடம்பர பொருட்கள் அல்லது பொருட்களுக்கு அதிக வரி விதிக்கப்படலாம், எடுத்துக்காட்டாக, சொகுசு கார்களுக்கு அதிக வரி விதிக்கப்படும்.

உறுதிப்படுத்தல் செயல்பாடு

ஒவ்வொரு பொருளாதாரமும் ஏற்றம் மற்றும் மனச்சோர்வின் காலங்களில் செல்கிறது. இந்த சூழ்நிலைக்கு வழிவகுக்கும் மிகவும் சாதாரண மற்றும் பொதுவான வணிக சூழற்சிகள் இது. இருப்பினும், இந்த காலங்கள் பொருளாதாரத்தில் உறுதியற்ற தன்மையை ஏற்படுத்துகின்றன. உறுதிப்படுத்தல் செயல்பாட்டின் நோக்கம் இந்த வணிக ஏற்ற இறக்கங்களையும் பொருளாதாரத்தில் அதன் தாக்கத்தையும் அகற்றுவது அல்லது குறைப்பது. மனச்சோர்வின் போது பற்றாக்குறை பட்ஜெட் மற்றும் ஏற்றம் நேரத்தில் உபரி பட்ஜெட் போன்ற கொள்கைகள் தேவையான பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை அடைய உதவுகின்றன.

பொது நிதி ஏன் தேவை

சாலைகள், இராணுவப் படைகள், கலங்கரை விளக்கங்கள் மற்றும் தெரு விளக்குகள் போன்ற அரசாங்கத்தால் நிதியளிக்கப்பட்ட பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளை அரசாங்கங்கள் வழங்குகின்றன. தனியார் குடிமக்கள் இந்த சேவைகளுக்கு தானாக முன்வந்து பணம் செலுத்த மாட்டார்கள், எனவே அவற்றை உற்பத்தி செய்ய வணிகங்களுக்கு ஊக்கமில்லை.

சந்தைப் பொருளாதாரத்தின் விரும்பத்தகாத பக்க விளைவுகளை சரிசெய்ய அல்லது ஈடுசெய்ய பொது நிதி அரசாங்கங்களுக்கு உதவுகிறது. இந்த பக்க விளைவுகள் ஸ்பில்ஓவர்கள் அல்லது வெளிப்புறங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, வீடுகளும் தொழில்களும் மாசுபாட்டை உருவாக்கி சுற்றுச்சூழலுக்கு விடுவிக்கக்கூடும். மாசுபடுத்துவதை விட குறைவாக செலவாகும் என்றால், மக்கள் மற்றும் வணிகங்கள் தொடர்ந்து மாசுபடுவதற்கு நிதி ஊக்கத்தைக் கொண்டுள்ளன. மாசுபாடு ஒரு கசிவு, ஏனெனில் அது பொறுப்பற்ற நபர்களை பாதிக்கிறது. ஒரு ஸ்பில்ஓவரை சரிசெய்ய, அரசாங்கங்கள் சில நடவடிக்கைகளை ஊக்குவிக்கலாம் அல்லது கட்டுப்படுத்தலாம். எடுத்துக்காட்டாக, குறைவான மாசுபாட்டை ஊக்குவிக்க மறுசுழற்சி திட்டங்களுக்கு அரசாங்கங்கள் நிதியுதவி செய்யலாம், தடைசெய்யும் சட்டங்களை இயற்றலாம்.

பொது நிதி மற்றும் தனியார் நிதி இடையே ஒற்றுமைகள்:

பொது நிதி மற்றும் தனியார் நிதி ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான ஒற்றுமையின் புள்ளிகள் பின்வருமாறு:

(அ) அதே நலன்புரி குறிக்கோள்:

இரண்டு வகையான நிதிகளும் பரந்த அளவில் ஒரே குறிக்கோளைக் கொண்டுள்ளன. கொடுக்கப்பட்ட வளங்களிலிருந்து ஒரு சமூகத்தின் நலனை அதிகப்படுத்துவதில் பொது நிதி அக்கறை செலுத்துகையில், தனியார் நிதி என்பது தனிநபர் நலனை அதிகரிப்பதில் அக்கறை கொண்டுள்ளது.

(ஆ) பகுத்தறிவு:

அனைத்து வகையான நிதிகளும் பகுத்தறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஒரு பகுத்தறிவுள்ள நபர் தனது கொடுக்கப்பட்ட வருமானத்தை ஒதுக்குவதன் மூலம் தனது தனிப்பட்ட லாபத்தை அதிகரிக்க முயற்சிக்கிறார்.

அதேபோல், அரசாங்கம் பகுத்தறிவுடன் நடந்து கொள்கிறது, இது பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் செய்யப்படும் செலவினங்களிலிருந்து சமூகத்தின் நலனை அதிகரிக்க முற்படுகிறது. எந்தவொரு பகுத்தறிவற்ற நடத்தை - தனிநபரின் அல்லது அரசாங்கத்தின் தரப்பில் - தனிநபர்களுக்கும் ஒட்டுமொத்த சமுதாயத்திற்கும் பேரழிவை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

(இ) வளங்களின் பற்றாக்குறை:

இருவருக்கும் குறைந்த அளவிலான வளங்கள் உள்ளன. பொது மற்றும் தனியார் தனிநபர்கள் தங்கள் வருமானத்தையும் செலவினங்களையும் பொருத்த வேண்டும், இருவரும் பற்றாக்குறையான வளங்களை உகந்த முறையில் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

(ஈ) கடன்கள் திருப்பிச் செலுத்தக்கூடியவை:

தனியார் மற்றும் பொது கடன்கள் திருப்பிச் செலுத்தப்பட வேண்டும். தனிப்பட்ட தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய ஒரு நபர் பல்வேறு ஆதாரங்களில் இருந்து கடன் வாங்குகிறார். ஆனால் அதுவும் வரம்பற்றதாக இருக்க முடியாது. அவர் தனது கடன்களை திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும். தனிநபர்களைப் போலவே, அரசாங்கமும் அதன் வழிமுறைகளுக்கு அப்பால் வாழ முடியாது. திருப்பிச் செலுத்துவதை தற்காலிகமாக ஒத்திவைக்கலாம்.

தனியார் மற்றும் பொது நிதி இடையே சில அடிப்படை வேறுபாடுகள் உள்ளன. முக்கியமான வேறுபாடுகள் சில:

(அ) குறிக்கோள்கள் உண்மையில் வேறுபட்டவை:

பொது மற்றும் தனியார் நிதிகளின் தன்மையால் நோக்கங்கள் வேறுபடுகின்றன. கொடுக்கப்பட்ட பொதுச் செலவினங்களிலிருந்து அரசாங்கம் ஒரு புறநிலை தரநிலையை நிர்ணயிக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் ஒரு நபர் தனது தனிப்பட்ட செலவினங்களிலிருந்து ஒரு அகநிலை தர பயன்பாட்டை நிர்ணயிக்கிறார்.

தனியார் நபர்கள் அல்லது நிறுவனங்கள் முக்கியமாக தனியார் நுகர்வு அல்லது இலாபங்களில் அக்கறை கொண்டுள்ளன, அதே நேரத்தில் சமூகத்தின் நலனை மேம்படுத்துவதை அரசாங்கம் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. மீண்டும், ஒரு தனிநபர் அல்லது ஒரு நிறுவனம் முக்கியமாக தற்போதைய இலாபங்கள் மற்றும் வாய்ப்புகள் குறித்து அக்கறை கொண்டுள்ளது, தொலைதூர எதிர்காலத்துடன் அல்ல. ஆனால் அரசாங்கம் தலைமுறை தலைமுறையாக சமூக தலைமுறைக்கு சேவை செய்ய வேண்டும்.

(ஆ) பொதுச் செலவு பொது வருவாயை தீர்மானிக்கிறது:

ஒரு நபர் தனது செலவினங்களை வருமானத்துடன் சரிசெய்கிறார், அதே நேரத்தில் அரசு வருமானத்தை செலவினங்களுடன் சரிசெய்கிறது.

ஒரு நபர் வழக்கமாக அவர் பெற எதிர்பார்க்கும் வருமானத்திற்கு ஏற்ப தனது குடும்ப வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கிறார். ஆகவே, வருமானம் என்பது தனிப்பட்ட பட்ஜெட்டின் முக்கியமான தீர்மானிப்பதாகும். மறுபுறம்,

அரசாங்கம் வழக்கமாக அதன் செலவின வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்கிறது, பின்னர் செலவினங்களைச் சமாளிக்க தேவையான நிதியை திரட்ட முடியும் என்று தேடுகிறது.

எனவே, செலவு என்பது பொது வரவு செலவுத் திட்டத்தின் முக்கியமான தீர்மானிப்பதாகும். இந்த வேறுபாட்டைக் கருத்தில் கொண்டு, தனியார் நிதியத்தில் கோட் கிடைக்கக்கூடிய துணிக்கு ஏற்ப வெட்டப்படுவதாகவும், பொது நிதியத்தில் இதற்கு நேர்மாறாக நடப்பதாகவும் கூறப்படுகிறது the கோட்டின் அளவு முதலில் தீர்மானிக்கப்படுகிறது, பின்னர் அதிகாரிகள் தேவையான துணியை சேகரிக்க புறப்படுகிறார்கள் (வரிவிதிப்பு, கடன் வாங்குதல் மற்றும் பற்றாக்குறை நிதி மூலம்).

எவ்வாறாயினும், ஒரு நபர் தனது செலவினங்களை அரசாங்கத்தைப் போலவே வருமானத்துடனும் சரிசெய்யக்கூடிய சில சூழ்நிலைகள் ஏற்படலாம். எதிர்பாராத அவசரநிலைகளில், ஒரு நபர் தற்போதைய வருமானத்திலிருந்து பெறும் தொகையை விட அதிகமாக செலவிட வேண்டியிருக்கும்.

சூழ்நிலைகளில், அவர் கடினமாக உழைக்க வேண்டும் மற்றும் ஓய்வு நேரத்தை தியாகம் செய்ய வேண்டும் அல்லது அவரது தற்போதைய வருமானத்திற்கு கூடுதலாக வெவ்வேறு மூலங்களிலிருந்து கடன் வாங்க வேண்டும். அதேபோல், அரசாங்க செலவினங்கள் அரசாங்க வருவாயை விட அதிகமாக இருக்கும்போது, அரசாங்கம் கடன் வாங்குகிறது. அல்லது அதன் எதிர்பார்க்கப்படும் வருவாய் இலக்குக்குக் குறையும்போது செலவினங்களைக் குறைக்கலாம்.

(இ) பொது பட்ஜெட் அவசியமாக சமப்படுத்தப்படவில்லை:

ஒரு நபர் ஒரு சீரான பட்ஜெட்டை பராமரிக்க முயற்சிக்கிறார் மற்றும் உபரி பட்ஜெட்டை பராமரிப்பது ஒரு நல்லொழுக்கம். ஒரு சமச்சீர் அல்லது உபரி பட்ஜெட்டுக்கு பதிலாக, நாட்டின் உற்பத்தி சக்தியை அதிகரிக்க அரசாங்கத்தின் பற்றாக்குறை பட்ஜெட்டை வைத்திருப்பது விரும்பத்தக்கது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு உபரி பட்ஜெட் பொருளாதார நடவடிக்கைகளைத் தூண்டாது. மாறாக, பற்றாக்குறை பட்ஜெட் பெரும்பாலும் பொருளாதாரத்திற்கு நிதியளிப்பதற்காக செய்யப்படுகிறது.

ஒரு தனிநபருக்கு இந்த உரிமை இல்லை. மேலும், அரசாங்கம் தனது சொந்த குடிமக்களிடமிருந்தும், சர்வதேச நாணய நிதியம், உலக வங்கி, வெளிநாட்டு நாடுகள் போன்ற வெளி மூலங்களிலிருந்தும் பணம் திரட்ட முடியும். இதுபோன்ற எந்தவொரு தனிமனிதனும் தனிநபர்களால் அனுபவிக்கப்படுவதில்லை. வளங்களை திரட்டுவதற்கு அரசாங்கம் தனது சொந்த பத்திரங்களை வாங்குமாறு மக்களை கட்டாயப்படுத்தலாம், குறிப்பாக போர் போன்ற அவசர காலங்களில்.

(இ) பொது நிதி வெளிப்படையானது:

வருவாய் மற்றும் செலவு ஆதாரங்கள் தொடர்பான தனியார் நிதி ஒரு ரகசிய விவகாரம். ஒரு நபர் தனது கணக்குகளின் ரகசியத்தை பராமரிக்க முயற்சிக்கிறார். வழக்கமாக, ஒரு நபர் தனது நிதி நிலையை வெளிப்படுத்துவதில்லை. அத்தகைய வெளிப்பாடு மற்றவர்களுக்கு எந்த முக்கியத்துவத்தையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

பொது நிதி விஷயத்தில் அத்தகைய ரகசியம் எதுவும் பராமரிக்கப்படவில்லை. அரசாங்கம் தனது வரவு செலவுத் திட்டத்தை (அதாவது, வருமானம், செலவு, நிதி பற்றாக்குறை முறைகள் என மதிப்பிடப்பட்ட கணக்குகள்) பாராளுமன்றத்தில் வைக்கிறது. இந்த தகவல்கள் அனைத்தும் செய்தி ஊடகங்களில் கிடைக்கின்றன, இதனால் பொது பட்ஜெட்டில் வெளிப்படைத்தன்மை பராமரிக்கப்படுகிறது.

அதிகபட்ச சமூக நன்மைக்கான கொள்கை

மாநிலத்தின் நிதி அல்லது வரவு செலவுத் திட்ட நடவடிக்கைகள் பொருளாதாரத்தில் பன்மடங்கு விளைவுகளை ஏற்படுத்துகின்றன. வரி விதிப்பதன் மூலம் மாநிலத்தால் சேகரிக்கப்பட்ட வருவாய் மற்றும் பொதுச் செலவினங்களின் சிதைவு நாட்டின் தேசிய வருவாயின் நுகர்வு, உற்பத்தி மற்றும் விநியோகம் ஆகியவற்றின் மீது கணிசமான செல்வாக்கைக் கொண்டிருக்கலாம்.

அரசாங்கத்தின் நிதி நடவடிக்கைகள் சமூகத்தின் ஒரு பகுதியிலிருந்து இன்னொரு பகுதிக்கு வாங்கும் சக்தியின் தொடர்ச்சியான இடமாற்றங்களுடன் தங்களைத் தீர்த்துக் கொள்கின்றன, மேலும் சமூகத்தில் கிடைக்கும் மொத்த வருமானங்களின் மாறுபாடுகளுடன். உண்மையில், மாநிலத்தின் நிதி நடவடிக்கைகள் வளங்களை ஒதுக்கீடு செய்வதையும், ஒரு சேனலில் இருந்து மற்றொரு சேனலுக்கு வளங்களைப் பயன்படுத்துவதையும் பாதிக்கின்றன, எனவே, வருமானம், வெளியீடு மற்றும் வேலைவாய்ப்பு ஆகியவற்றின் அளவை பாதிக்கிறது.

எனவே, பொது நிதியத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட செயல்பாட்டின் தகுதியை தீர்மானிக்க சில தரநிலை அல்லது அளவுகோல்கள் வகுக்கப்படுவது விரும்பத்தக்கது - அரசாங்கத்தின் வருவாய் மற்றும் செலவுகள். ஒரு நவீன நலன்புரி அரசில், அத்தகைய அளவுகோல் வெளிப்படையாக மக்களின் பொருளாதார நலனைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

எனவே, பொருளாதார நலனில் அதிகரிப்புக்கு வழிவகுக்கும் மாநிலத்தின் குறிப்பிட்ட நிதி செயல்பாடு விரும்பத்தக்கதாக கருதப்படுகிறது. இதுபோன்ற

செயல்பாடு நலனில் அதிகரிப்பு ஏற்படவில்லை அல்லது சில சமயங்களில் கூட இது விரும்பத்தகாததாக கருதப்படலாம்.

வரிவிதிப்பு என்பது மக்களுக்கு பயன்பாட்டை இழப்பது என்பது வெளிப்படையானது, அதே நேரத்தில் பொதுச் செலவுகள் சமூகத்திற்கு பயன்பாட்டின் ஆதாயமாகும். அரசு வரி விதிக்கும்போது, சமூகத்தில் சில அதிருப்தி அல்லது அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. இந்த செயலற்ற தன்மை வரி செலுத்துவதில் சம்பந்தப்பட்ட தியாகத்தின் வடிவத்தில் உள்ளது - வாங்கும் சக்தியுடன் பிரிந்து செல்வதில்.

இதேபோல், அரசு பணத்தை செலவழிக்கும்போது, சமூகத்தில் சில பயன்பாடு உருவாக்கப்படுகிறது. சமுதாயத்தில் உள்ள ஒரு குழுவினர் யாரை, அல்லது யாருக்காக, பொதுச் செலவினங்களை அரசால் செலவிடப்படுகிறார்கள் என்பதில் சில திருப்தி ஏற்படுகிறது. இது பொதுச் செலவின் நலனின் சமூக நன்மை.

எனவே, அரசு தனது நிதி நடவடிக்கைகளில் சமூக தியாகம் அல்லது பயனற்ற தன்மை (வரி செலுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ளது) ஆகியவற்றின் மீது சமூக ஆதாயம் அல்லது பயன்பாட்டின் (பொது செலவினங்களின் விளைவாக) உபரி அதிகரிக்கும்போது அதிகபட்ச சமூக நன்மை அடையப்படுகிறது. பொது நிதியின் கொள்கை, இதனால், மாநிலங்களின் தியாகத்தையும் நன்மைகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும்...

டால்டன் கூறுகிறார், “ஒவ்வொரு திசையிலும் பொதுச் செலவுகள் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும், எந்தவொரு திசையிலும் இன்னும் சிறிய அதிகரிப்புக்கான சமூகத்தின் நன்மைகள், அதனுடன் தொடர்புடைய சிறிய வரிவிதிப்பு அல்லது எந்தவொரு ரசீதுகளிலும் உள்ள தீமைகளால் எதிர் சமநிலையாகும். பொது செலவு மற்றும் பொது வருமானத்தின் பிற ஆதாரங்கள்.”

எனவே, ஒரு பகுத்தறிவு அரசு அதன் நிதி நடவடிக்கைகளின் நிகர சமூக நன்மையை அதிகரிக்க முயல்கிறது. பொதுச் செலவினங்களின் விளைவாக ஏற்படும் மொத்த சமூக நன்மைகள் அதிகபட்சமாகவும், பொது வருவாயை உயர்த்துவதில் ஈடுபடும் ஒட்டுமொத்த சமூக தியாகமும் குறைந்தபட்சமாக இருக்கும்போது சமூக நிகர நன்மை அதிகபட்சமாகும். அதிகபட்ச சமூக நன்மை என்ற கொள்கையின்படி, பொது செலவினம் வரி விதிக்கப்பட்ட கடைசி அலகு ஓரளவு சமூக தியாகம் வரை மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

வரைபட பிரதிநிதித்துவம்: தொழில்நுட்ப வாசகங்களில், வரிவிதிப்பின் ஓரளவு சமூக தியாகம் (பயனற்ற தன்மை) மற்றும் ஓரளவு சமூக நன்மை

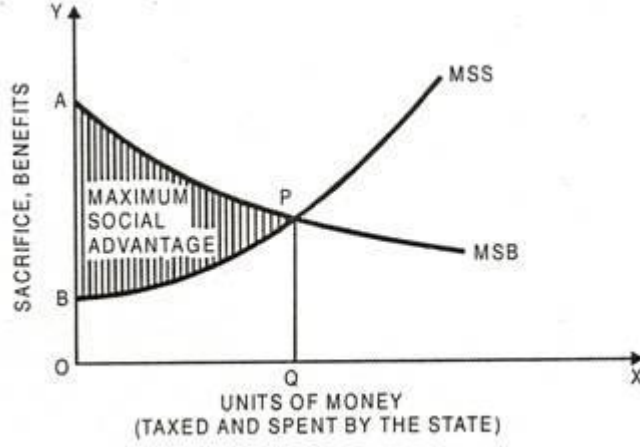

Fig. 1. The Maximum Social Advantage

படம் 1 இல், எம்.எஸ்.எஸ் என்பது ஓரளவு சமூக தியாக வளைவு. இது ஒரு மேல்நோக்கி சாய்ந்த வளைவாகும், இது ஒரு யூனிட் வரிவிதிப்புக்கான சமூக தியாகம் ஒவ்வொரு கூடுதல் யூனிட் பணத்திலும் அதிகரிக்கிறது என்பதைக் குறிக்கிறது. எம்.எஸ்.பி என்பது ஓரளவு சமூக நன்மை வளைவு. இது ஒரு கீழ்நோக்கி சாய்ந்த வளைவாகும், இது பொதுச் செலவு அதிகரிக்கும் போது ஒரு யூனிட்டுக்கான சமூக நன்மைகள் குறைகிறது என்பதைக் குறிக்கிறது.

எம்.எஸ்.எஸ் மற்றும் எம்.எஸ்.பி வளைவுகள் பி புள்ளியில் வெட்டுகின்றன. எம்.எஸ்.எஸ் மற்றும் எம்.எஸ்.பி வளைவுகளின் இந்த சமத்துவம் (பி) மாநிலத்தின் நிதி நடவடிக்கைகளின் உகந்த வரம்பாக கருதப்படுகிறது. எம்.எஸ்.பி வளைவு எம்.எஸ்.எஸ் வளைவுக்கு மேலே இருக்கும் வரை, ஒவ்வொரு கூடுதல் யூனிட் வருவாயும் மாநிலத்தால் திரட்டப்பட்டு செலவிடப்படுவது நிகர சமூக நன்மை அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது என்பதைக் காண்பது எளிது.

விளிம்பு சமூக தியாகம் (எம்.எஸ்.எஸ்) விளிம்பு சமூக நன்மைக்கு (எம்.எஸ்.பி) சமமாக மாறும் வரை இந்த நன்மை பயக்கும் செயல்முறை தொடரும். இந்த புள்ளியைத் தாண்டி, மாநிலத்தின் நிதி நடவடிக்கைகளில் மேலும் அதிகரிப்பு என்பது குறு சமூக நலனைத் தாண்டிய ஓரளவு சமூக தியாகம் என்பதாகும். எனவே, $MSS = MSB$ இன் நிபந்தனையின் கீழ் மட்டுமே, அதிகபட்ச சமூக நன்மை அடையப்படுகிறது. வரைபடப்படி, நிழலாடிய பகுதி APB (MSS மற்றும் MSB வளைவுகளுக்கிடையேயான பகுதி, இரண்டும் ஒன்றையொன்று வெட்டும் வரை) அதிகபட்ச சமூக நன்மைகளின் அளவைக் குறிக்கிறது. OQ என்பது மாநிலத்தின் நிதி நடவடிக்கைகளின் உகந்த அளவு.

நிதி செயல்பாட்டின் கொள்கைகள் பட்ஜெட்டில் பின்பற்றப்படுகின்றன.

1. வரி செலுத்துவோர் அனைவரும் தியாகம் செய்யும் பணத்தின் ஓரளவு பயன்பாடு ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் வகையில் வரிகளை விநியோகிக்க வேண்டும்.

2. பொதுச் செலவுகள் செய்யப்படுகின்றன, அதாவது ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் செலவிடப்பட்ட கடைசி யூனிட் பணத்திலிருந்து பெறப்பட்ட நன்மைகள் சமமாகின்றன.

3. ஓரளவு நன்மைகள் மற்றும் தியாகங்களை சமன் செய்ய வேண்டும்.

Unit-II

Public Revenue

பொது வருவாயின் பொருள்:

அனைத்து ஆதாரங்கள் மூலமாகவும் அரசாங்கத்தின் வருமானம் பொது வருமானம் அல்லது பொது வருவாய் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

எவ்வாறாயினும், டால்டனின் கூற்றுப்படி, "பொது வருமானம்" என்ற சொல் இரண்டு புலன்களைக் கொண்டுள்ளது - பரந்த மற்றும் குறுகிய. அதன் பரந்த பொருளில், எந்த நேரத்திலும் ஒரு பொது அதிகாரம் பெறக்கூடிய அனைத்து வருமானங்கள் அல்லது ரசீதுகள் இதில் அடங்கும். எவ்வாறாயினும், அதன் குறுகிய அர்த்தத்தில், இது பொது அதிகாரத்தின் வருமான ஆதாரங்களை மட்டுமே உள்ளடக்கியது, அவை பொதுவாக "வருவாய் வளங்கள்" என்று அழைக்கப்படுகின்றன. தெளிவின்மையைத் தவிர்ப்பதற்காக, முந்தையது "பொது ரசீதுகள்" என்றும் பிந்தையது "பொது வருவாய்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது.

எனவே, பொது கடன் (அல்லது பொதுக் கடன்) மற்றும் பொது சொத்துக்களின் விற்பனையிலிருந்து பெறப்பட்ட ரசீதுகள் முக்கியமாக பொது வருவாயிலிருந்து விலக்கப்படுகின்றன. உதாரணமாக, இந்திய அரசின் பட்ஜெட் "வருவாய்" மற்றும் "மூலதனம்" என வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. "வருவாய் தலைவர்கள்" மூலதன வரவு செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் வருமானத் தலைவர்கள் "ரசீதுகள்" என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, "ரசீதுகள்" என்ற வார்த்தையில் பொது வருவாயின் ஆதாரங்கள் அடங்கும், அவை "வருவாயிலிருந்து" விலக்கப்படுகின்றன.

ஒரு நவீன நலன்புரி மாநிலத்தில், பொது வருவாய் வரி வருவாய் மற்றும் வரி அல்லாத வருவாய் என இரண்டு வகைகளாகும்.

வரி வருவாய்:

பல்வேறு வரிகளின் மூலம் திரட்டப்படும் நிதி வரி வருவாய் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. வரி செலுத்துவோருக்கு எந்தவிதமான நன்மைகளும் இல்லாமல், பொது நன்மைக்காக ஏற்படும் பொதுச் செலவுகளைச் சமாளிக்க அரசாங்கம் அதன் குடிமக்கள் மீது விதிக்கும் கட்டாய பங்களிப்புகள் ஆகும். த aus சிக் கூறுவது போல், "ஒரு வரியின் சாராம்சம், அரசாங்கத்தின் பிற கட்டணங்களிலிருந்து வேறுபடுவதைப் போல, வரி செலுத்துவோருக்கும் பொது அதிகாரத்திற்கும் இடையில் ஒரு நேரடி வினோதமான சார்பு இல்லாதது."

செலிக்மேன் ஒரு வரியை இவ்வாறு வரையறுக்கிறார்: "ஒரு வரி என்பது ஒரு நபரிடமிருந்து அரசாங்கத்திற்கு கட்டாய பங்களிப்பாகும், இது அனைவருக்கும் பொதுவான நலனுக்காக செலவிடப்படுவதைக் குறிக்கிறது.

வரியின் முக்கிய சிறப்பியல்பு அம்சங்கள் பின்வருமாறு:

1. வரி என்பது கட்டாயமாக செலுத்த வேண்டிய குடிமக்களால் செலுத்த வேண்டிய கட்டாயக் கட்டணமாகும். எனவே, வரி செலுத்த மறுப்பது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.
2. வரி செலுத்துவோருக்கும் பொது அதிகாரத்திற்கும் இடையில் நேரடி, வினோதமான சார்பு இல்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வரி செலுத்துவோர் செலுத்திய வரிகளுக்கு எதிராக பரஸ்பர நன்மைகளை கோர முடியாது. இருப்பினும், செலிக்மேன் சுட்டிக்காட்டியுள்ளபடி, வரி செலுத்துவோர் வரி வடிவத்தில் பங்களித்தவற்றிற்காக அரசு ஒட்டுமொத்தமாக சமூகத்திற்காக ஏதாவது செய்ய வேண்டும்.
3. "ஆனால் அரசாங்கத்தின் இந்த பரஸ்பர கடமை தனிநபருக்கு அல்ல, மாறாக ஒரு பெரிய முழுமையின் ஒரு பகுதியாக தனிநபருக்கு."
4. தேசத்தின் பொது நலனுக்காக அரசாங்கத்தால் செய்யப்படும் பொதுச் செலவுகளைச் சந்திக்க வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஒட்டுமொத்தமாக சமூகத்திற்கு அரசாங்கம் செய்ய வேண்டிய மறைமுக சேவைக்கான கட்டணம் இது.
5. வரி விதிக்கும் அதிகாரத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்டபடி ஒரு வரி தவறாமல் மற்றும் அவ்வப்போது செலுத்தப்படும்.

நவீன பொது நிதியத்தில் பொது வருவாயில் வரி ஒரு குறிப்பிடத்தக்க பகுதியாகும். வரிகள் மேக்ரோ-பொருளாதார விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளன. வரிவிதிப்பு நுகர்வு அளவு மற்றும் முறை, உற்பத்தி முறை மற்றும் வருமானம் மற்றும் செல்வத்தின் விநியோகம் ஆகியவற்றை பாதிக்கும்.

முற்போக்கான வரிகள் அதிக வருமானக் குழுவின் செலவழிப்பு வருமானத்தைக் குறைப்பதன் மூலம் வருமானம் மற்றும் செல்வத்தின் ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்க உதவும். செலவழிப்பு வருமானம் என்பது வரி செலுத்துவதற்குப் பிறகு வழங்குவதற்காக வரி செலுத்துவோரின் கைகளில் எஞ்சியிருக்கும் வருமானமாகும். வரி என்பது வளரும் பொருளாதாரத்தில் கட்டாயமாக சேமிப்பதைக் குறிக்கிறது. எனவே, வரி அபிவிருத்தி நிதி ஒரு முக்கிய ஆதாரமாக உள்ளது.

வரி அல்லாத வருவாய்:

நிர்வாகம், வணிக நிறுவனங்கள், பரிசுகள் மற்றும் மானியங்கள் மூலம் பெறப்பட்ட பொது வருமானம் அரசாங்கத்தின் வரி அல்லாத வருவாய்களுக்கான ஆதாரமாகும்.

(i) நிர்வாக வருவாய்

(ii) அரசு நிறுவனங்களின் லாபம்

(iii) பரிசுகள் மற்றும் மானியங்கள்

நிர்வாக வருவாய்:

பொது நிர்வாகத்தின் கீழ், பொது அதிகாரிகள் கட்டணம், அபராதம் மற்றும் அபராதம் மற்றும் சிறப்பு மதிப்பீடுகள் வடிவில் சில நிதிகளை திரட்ட முடியும்.

கட்டணம்:

பயனாளிகளுக்கு ஒரு சேவையை வழங்குவதற்காக அரசு அல்லது பொது அதிகாரிகளால் கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. செலிக்மேனை மேற்கொள் காட்ட, "கட்டணம் என்பது அரசாங்கத்தால் மேற்கொள்ளப்படும் ஒவ்வொரு தொடர்ச்சியான சேவையின் விலையையும், முக்கியமாக பொது நலனுக்காகவும், ஆனால் செலுத்துவோருக்கு அளவிடக்கூடிய நன்மையை வழங்குவதற்கான கட்டணமாகும்."

நீதிமன்ற கட்டணம், பாஸ்போர்ட் கட்டணம் போன்றவை இந்த வகையின் கீழ் வருகின்றன. இதேபோல், கட்டுப்பாட்டு அதிகாரத்தால் ஏதேனும் ஒரு அனுமதியை வழங்க உரிம கட்டணம் வசூலிக்கப்படுகிறது. எ.கா., ஓட்டுநர் உரிம கட்டணம், இறக்குமதி உரிம கட்டணம், மதுபான அனுமதி கட்டணம் போன்றவை. சில சிறப்பு நன்மைகளைப் பெறுபவர்களால் கட்டணம் செலுத்தப்பட வேண்டும். பொதுவாக கட்டணத்தின் அளவு வழங்கப்படும் சேவைகளின் விலையைப் பொறுத்தது.

கட்டணம் என்பது நிர்வாக நடவடிக்கைகளின் துணை தயாரிப்பு ஆகும்...

மாநில நிறுவனத்தின் லாபம்:

பொதுத்துறை விரிவாக்கம் காரணமாக இந்த நாட்களில் அரசு நிறுவனங்களின் இலாபங்களும் ஒரு முக்கிய வருவாயாகும். உதாரணமாக, மத்திய அரசு ரயில்வேயை இயக்குகிறது. ரயில்வே வருவாயிலிருந்து உபரி பொதுவாக மத்திய பட்ஜெட்டின் வருவாய் பட்ஜெட்டில் பங்களிக்க முடியும்.

அதேபோல், மாநில போக்குவரத்துக் கழகம் மற்றும் பிற பொது நிறுவனங்களின் இலாபங்கள் மாநில அரசாங்கங்களின் வரவு செலவுத் திட்டங்களுக்கான வருவாயின் முக்கிய ஆதாரங்களாக இருக்கலாம். இதேபோல், பொதுத்துறையில் இந்துஸ்தான் இயந்திர கருவிகள், பொகாரோ ஸ்டீல் ஆலை, மாநில வர்த்தக கழகம் போன்ற பிற வணிக நிறுவனங்கள் மத்திய பட்ஜெட்டை ஆதரிக்க ஈட்டலாம்.

அரசு நிறுவனங்களின் வருவாய் அவர்களின் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு அவர்கள் வசூலிக்கும் விலைகள் மற்றும் அதிலிருந்து பெறப்பட்ட உபரி ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது. எனவே, அரசு நிறுவனங்களின் விலைக் கொள்கை சுய ஆதரவு மற்றும் நியாயமான லாப நோக்கில் இருக்க வேண்டும். மீண்டும், விலைகள் குவிட் புரோவின் ஒரு உறுப்புடன் வசூலிக்கப்படுகின்றன, அதாவது, செர் வழங்கிய நன்மைகளுக்கு நேர் விகிதத்தில்...

இருப்பினும், சில சந்தர்ப்பங்களில், மாநிலத்திற்கு ஒரு முழுமையான ஏகபோகம் இருக்கும்போது, அதிக லாபக் கூறுகளைக் கொண்ட விலைகள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. ஒரு அரசு நிறுவனத்தின் இத்தகைய ஏகபோக இலாபங்கள் ஒரு வரியின் தன்மையில் உள்ளன. விலைக்கும் கட்டணத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு இதுதான்: முந்தையது வழக்கமாக உற்பத்தி அல்லது சேவை செலவை விட ஒருபோதும் குறைவாக இருக்க முடியாது, அதே சமயம் சேவை செலவை ஈடுகட்டக்கூடாது.

பரிசுகள் மற்றும் மானியங்கள்:

இவை பொதுவாக பொது வருவாயில் மிகச் சிறிய பகுதியாகும். பெரும்பாலும், தேசபக்தி மக்கள் அல்லது நிறுவனங்கள் அரசுக்கு பரிசுகளை வழங்கலாம். இவை முற்றிலும் தன்னார்வ பங்களிப்புகள். பரிசுகளுக்கு சில முக்கியத்துவம் உண்டு, குறிப்பாக போர் நேரம் அல்லது அவசர காலங்களில்.

இருப்பினும், நவீன காலங்களில், ஒரு அரசாங்கத்திலிருந்து மற்றொரு அரசாங்கத்திற்கு வழங்கப்படும் மானியங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் உண்டு. உள்ளூர் அரசாங்கங்கள் மாநில அரசுகள் மற்றும் மாநில அரசுகளிடமிருந்து மையத்திலிருந்து மானியங்களைப் பெறுகின்றன. மத்திய அரசு மாநில அரசுகளுக்கு அவர்களின் செயல்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்காக மானியங்களை வழங்குகிறது. ஒரு நாட்டின் அரசாங்கத்தால் மானியங்கள் வழங்கப்படும் போது...

நேரடி வரி என்றால் என்ன?

எளிமையான சொற்களில், நேரடி வரி என்பது வரி விதிக்கும் அதிகாரத்திற்கு நீங்கள் நேரடியாக செலுத்தும் வரி. உதாரணமாக, வருமான வரி அரசாங்கத்தால் விதிக்கப்படுகிறது, நீங்கள் அதை நேரடியாக அரசாங்கத்திற்கு செலுத்துகிறீர்கள். இந்த வரிகளை வேறு எந்த நிறுவனத்திற்கும் அல்லது நபருக்கும் மாற்ற முடியாது. நேரடி வரிகளை நிர்வகிக்கும் பல செயல்கள் உள்ளன.

இந்தியாவில், வருவாய் திணைக்களத்தால் நிர்வகிக்கப்படும் சிபிடிடி (மத்திய நேரடி வரி வாரியம்) நேரடி வரி நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பாகும். நேரடி வரிகளை அமல்படுத்துவது தொடர்பாக அரசாங்கத்திற்கு உள்ளீடுகளைத் திட்டமிடுவதிலும் வழங்குவதிலும் இந்தத் துறை ஈடுபட்டுள்ளது.

இந்தியாவில் நேரடி வரிகளின் பொதுவான வகைகள்

இந்தியாவில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட நேரடி வரி வகைகளில் சில பின்வருமாறு-

1. வருமான வரி

இந்தியாவில் நேரடி வரி மிகவும் பொதுவான வகை வருமான வரி. தகவல் தொழில்நுட்பத் துறையின் வருமான வரி அடுக்குகளின் அடிப்படையில் ஒரு நிதியாண்டில் நீங்கள் சம்பாதிக்கும் வருமானத்தின் மீது இது விதிக்கப்படுகிறது. இந்த வரி தனிநபர்கள் மற்றும் வணிகர்களால் நேரடியாக ஐ.டி துறைக்கு செலுத்தப்படுகிறது.

2. பத்திர பரிவர்த்தனை வரி

நீங்கள் பங்கு வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தால், உங்கள் ஒவ்வொரு வர்த்தகத்திலும் பத்திர பரிவர்த்தனை வரி எனப்படும் ஒரு சிறிய தொகுதி உள்ளது. நீங்கள் வர்த்தகத்தில் பணம் சம்பாதித்தீர்களா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், இந்த வரியை நீங்கள் செலுத்த வேண்டியிருக்கும். தரகர் உங்களிடமிருந்து இந்த வரியைச் சேகரித்து பத்திரப் பரிமாற்றத்திற்கு அனுப்புகிறார், பின்னர் அதை அரசாங்கத்திற்கு செலுத்துகிறார்.

3. மூலதன ஆதாய வரி

ஒவ்வொரு முறையும் நீங்கள் மூலதன ஆதாயங்களை ஈட்டும்போது, நீங்கள் மூலதன ஆதாய வரி செலுத்த வேண்டும். இந்த மூலதன ஆதாயம் ஒரு சொத்தின் விற்பனையிலிருந்து அல்லது முதலீடுகளிலிருந்து வரலாம். மூலதன ஆதாயங்கள் மற்றும் நீங்கள் முதலீட்டை வைத்திருந்த காலத்தின் அடிப்படையில், நீங்கள் எல்.டி.சி.ஐ (நீண்ட கால மூலதன ஆதாயங்கள்) வரி அல்லது எஸ்.டி.சி.ஐ (குறுகிய கால மூலதன ஆதாயங்கள்) வரி செலுத்த வேண்டும்.

நேரடி வரிகளின் நன்மைகள்

நேரடி வரிகளின் சில முக்கிய நன்மைகள் உள்ளன-

பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறது- பணவீக்கம் இருந்தால், அரசாங்கம் நேரடி வரி விகிதங்களை அதிகரிக்க முடியும், இதனால் பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் தேவையை குறைக்க முடியும். தேவை குறையும் போது, இது பணவீக்கத்தை ஒடுக்க உதவுகிறது.

சமமான- முன்னேற்றக் கொள்கை அதன் அஸ்திவாரத்தில் இருப்பதால் நேரடி வரிகளும் சமமானவை என்று அறியப்படுகிறது. குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் குறைந்த வரி செலுத்துகிறார்கள், அதிக வருமானம் உள்ளவர்கள் அதிக வரி செலுத்துகிறார்கள்.

ஏற்றத்தாழ்வுகளைக் குறைக்கிறது- பணக்காரர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் அதிக வரி ஏழைகளுக்கு புதிய முயற்சிகளைத் தொடங்க அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த முயற்சிகள் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு வருமான ஆதாரங்களை வழங்குகின்றன, மேலும் அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்த உதவுகின்றன.

நேரடி வரிகளின் தீமைகள்

நேரடி வரிகளும் சில குறைபாடுகளைக் கொண்டுள்ளன

ஒரு சமையாகக் கருதப்படுகிறது- வரி செலுத்துவோர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஒரே தொகையில் வருமான வரி போன்ற நேரடி வரிகளை செலுத்த வேண்டியிருப்பதால், அவர்கள் ஒரு சமையாக கருதப்படுகிறார்கள். மேலும், ஆவணப்படுத்தல் செயல்முறை கூட பொதுவாக சிக்கலானது மற்றும் நேரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும்.

ஏய்ப்பு சாத்தியம்- அரசாங்கம் இப்போது வரி ஏய்ப்பை மிகவும் கடினமாக்கியுள்ள நிலையில், தனிநபர்கள் மற்றும் வணிக நிறுவனங்கள் தவிர்க்க வேண்டிய அல்லது குறைந்த வரிகளை செலுத்தக்கூடிய பல மோசடி நடைமுறைகள் இன்னும் உள்ளன.

முதலீடுகளை கட்டுப்படுத்துகிறது- பத்திர பரிவர்த்தனை வரி மற்றும் மூலதன ஆதாய வரி போன்ற நேரடி வரிகளை விதிப்பதால், நிறைய பேர் முதலீட்டைத் தவிர்க்கிறார்கள். எனவே, ஒரு வகையில், நேரடி வரி முதலீடுகளை கட்டுப்படுத்துகிறது.

மறைமுக வரி என்றால் என்ன?

வருமானம் மற்றும் இலாபங்களுக்கு நேரடி வரி விதிக்கப்படும் அதே வேளையில், பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு மறைமுக வரி விதிக்கப்படுகிறது. நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிக்கு இடையிலான ஒரு பெரிய வேறுபாடு என்னவென்றால், நேரடி வரி நேரடியாக அரசாங்கத்திற்கு செலுத்தப்படும் அதே வேளையில், இறுதி நுகர்வோரிடமிருந்து மறைமுக வரிகளை வசூலிக்க பொதுவாக ஒரு இடைத்தரகர் இருக்கிறார். பெறப்பட்ட வரியை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்புவது இடைத்தரகரின் பொறுப்பாகும்.

நேரடி வரியைப் போலன்றி, மறைமுக வரி என்பது ஒரு நபரின் வருமானத்தைப் பொறுத்தது அல்ல. வரி விகிதம் அனைவருக்கும் ஒன்றுதான். இந்தியாவில் மறைமுக வரிகளை கையாளுவதற்கு சிபிஐசி (மத்திய மறைமுக வரி மற்றும் சுங்க வாரியம்) பெரும்பாலும் பொறுப்பாகும். சிபிஐசியைப் போலவே, சிபிஐசியும் வருவாய் துறையின் கீழ் செயல்படுகிறது.

இந்தியாவில் மறைமுக வரிகளின் பொதுவான வகைகள்

இந்தியாவில் மறைமுக வரியின் மிக முக்கியமான வகைகள் பின்வருமாறு-

1. சரக்கு மற்றும் சேவை வரி (ஜிஎஸ்டி)

சேவை வரி, மத்திய கலால், மாநில வாட் மற்றும் பல போன்ற இந்தியாவில் 17 வெவ்வேறு மறைமுக வரிகளை ஜிஎஸ்டி உட்படுத்தியது. இது ஒற்றை, விரிவான, மறைமுக வரி ஆகும், இது ஜிஎஸ்டி கவுன்சில் விதித்த வரி அடுக்குகளின் படி அனைத்து பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு விதிக்கப்படுகிறது. ஜிஎஸ்டியின் மிகப்பெரிய நன்மைகளில் ஒன்று, இது முந்தைய வரி ஆட்சியின் அடுக்கு அல்லது வரி மீதான வரி விளைவை பெரும்பாலும் நீக்கியது.

2. சுங்க வரி

நீங்கள் ஒரு வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய ஒன்றை வாங்கும்போது, அதற்கு நீங்கள் சுங்க வரி செலுத்த வேண்டும். தயாரிப்பு விமானம், நிலம், அல்லது கடல் வழியாக இந்தியாவுக்கு வந்துள்ளதா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், நீங்கள் அதற்கான சுங்க வரியை செலுத்த வேண்டும். இந்த மறைமுக வரியை சுமத்துவதன் குறிக்கோள், இந்தியாவில் நுழையும் ஒவ்வொரு தயாரிப்புக்கும் வரி விதிக்கப்படுவதை உறுதி செய்வதாகும்.

3. மதிப்பு கூட்டப்பட்ட வரி (வாட்)

ஒரு வாட் என்பது அதன் மதிப்பு அதிகரிக்கும் போதெல்லாம் தயாரிப்புகளுக்கு விதிக்கப்படும் ஒரு வகை நுகர்வு வரி. இது மாநில அரசால் விதிக்கப்படுகிறது. இது வெவ்வேறு பொருட்களின் மீதான வாட் சதவீதத்தையும் தீர்மானிக்கிறது. ஜிஎஸ்டி பெரும்பாலும் வாட் நீக்கியிருந்தாலும், ஆல்கஹால் கொண்ட பொருட்கள் போன்ற சில தயாரிப்புகளுக்கு இது இன்னும் விதிக்கப்பட்டுள்ளது.

மறைமுக வரியின் நன்மைகள்

மறைமுக வரிகளின் சில குறிப்பிடத்தக்க நன்மைகள் கீழே பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன-

ஏழை பங்களிப்புகள் மிக அதிகம்- ஒவ்வொரு நபரும் அதன் வளர்ச்சிக்கு பங்களிப்பு செய்வது நாட்டிற்கு இன்றியமையாதது. ஏழைகள் பெரும்பாலும் நேரடி வரி செலுத்துவதில் இருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுவதால், மறைமுக வரிகள் ஏழைகள் கூட தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதில் பங்களிப்பதை உறுதி செய்கின்றன.

வசதி- பொதுவாக மொத்த தொகையாக செலுத்தப்படும் நேரடி வரிகளைப் போலன்றி, ஜிஎஸ்டி போன்ற மறைமுக வரிகளும் சிறிய அளவில் செலுத்தப்படுகின்றன. நீங்கள் ஒரு தயாரிப்பு அல்லது சேவையை வாங்கும் போது, ஒரு சிறிய அளவு ஜிஎஸ்டி ஏற்கனவே விலையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. மேலும் இது வரி செலுத்துவோருக்கு அதன் கட்டணம் மிகவும் வசதியானது.

சேகரிப்பு எளிதானது- நேரடி மற்றும் மறைமுக வரிக்கு என்ன வித்தியாசம் என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினால், அவற்றில் மிகப்பெரியது அவர்களுக்கு எவ்வாறு வழங்கப்படுகிறது என்பதுதான். நேரடி வரிகளைப் போலன்றி, மறைமுக வரி செலுத்துவதில் எந்த ஆவணங்களும் சிக்கலான நடைமுறைகளும் இல்லை. நீங்கள் ஒரு தயாரிப்பு அல்லது சேவையை வாங்கும் போது வரி செலுத்த வேண்டும்.

மறைமுக வரிகளின் தீமைகள்

மறைமுக வரிகளின் சில தீமைகள் பின்வருமாறு-

பின்னடைவு- மறைமுக வரி என்பது இயற்கையில் பிற்போக்குத்தனமாக பரவலாக அறியப்படுகிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் வருமானத்தைப்

பொருட்படுத்தாமல் வரி செலுத்துவதை உறுதிசெய்தாலும், அவர்கள் சமமானவர்கள் அல்ல. ஒவ்வொரு வருமானக் குழுவினரும் ஒரே விகிதத்தில் மறைமுக வரிகளை செலுத்த வேண்டும்.

தயாரிப்புகள் மற்றும் சேவைகளை அதிக விலைக்குக் கொண்டுவருகிறது- பொருட்கள் மற்றும் சேவைகளின் விலையில் மறைமுக வரி சேர்க்கப்படுவதால், அவை அதிக விலை கொண்டவை. உதாரணமாக, சிகரெட், உயர்நிலை பைக்குகள், பிரீமியம் கார்கள் போன்ற பொருட்கள் ஜிஎஸ்டியின் 28% வரி அடுக்கில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

சிவிக்-நனவின் பற்றாக்குறை- தயாரிப்பு அல்லது சேவையின் விலையில் மறைமுக வரி சேர்க்கப்படுவதால், நுகர்வோர் பொதுவாக அவர்கள் செலுத்தும் வரி பற்றி தெரியாது. இது நேரடி வரிகளு Class க்கு நேர்மாறானது, அங்கு வரி செலுத்துவோர் அவர் / அவள் செலுத்தும் வரிகளை தெளிவாக அறிவார்.

Unit-III

Taxable Capacity

வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் என்றால் என்ன?

வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் என்பது மிகவும் விவாதத்திற்குரிய கருத்தாகும். சாதாரண மற்றும் கூடுதல் சாதாரண சூழ்நிலைகளில் வரிவிதிப்பு மூலம் ஒரு நாடு பங்களிக்கக்கூடிய அதிகபட்ச திறனைக் குறிக்கிறது.

வரி விதிக்கக்கூடிய திறனின் வரையறைகள்

டால்டனின் கூற்றுப்படி, "வரி விதிக்கக்கூடிய திறன்" என்ற சொல் ஒரு மங்கலான மற்றும் குழப்பமான கருத்தாகும். "முழுமையான திறன்" என்ற சொல் ஒரு கட்டுக்கதை என்றும் அது குறித்த விவாதம் தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

ஆனால் ஃபைன்ட்லே விராஸ் என்று கூறுகிறார்

வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் மிகவும் நடைமுறை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. வரிவிதிப்பு மூலம் நாட்டின் மக்கள் பங்களிக்கக்கூடிய அதிகபட்ச தொகையை பொதுவாக அறிந்து கொள்வது ஒரு அரசாங்கத்திற்கு பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் என்ற சொல் இரண்டு புலன்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

முழுமையான அர்த்தத்தில் மற்றும்

சார்புடைய அர்த்தத்தில்.

முழுமையான வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் என்றால் என்ன?

முழுமையானது என்ற சொல் எந்தவொரு விரும்பத்தகாத தன்மையையும் அனுபவிக்காமல் ஒரு சமூகம் செலுத்தக்கூடிய அதிகபட்ச வரியைக் குறிக்கிறது. இது அதிகபட்ச வரி விதிக்கப்படலாம் மற்றும் ஒரு நாட்டின் மக்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் அதிகபட்ச வருவாயைக் குறிக்கிறது.

முழுமையான வரிவிதிப்பு திறன் என்பது குடிமக்களுக்கு மிகக் குறைந்த வாழ்வாதாரத்தை அனுமதித்த பின்னர் அரசால் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய எதையும் குறிக்கிறது, அல்லது விராஸ் கூறியது போல், “முழுமையான வரிவிதிப்பு என்பது அழுத்துதலின் வரம்பு”.

இந்த விளக்கத்தின் முக்கிய சிரமம் நாட்டின் வாழ்வாதார அளவைக் கண்டறிவது. குறைந்தபட்ச வாழ்வாதார அளவை அளவிடுவது மிகவும் கடினம். மொத்த உற்பத்தியில் இருந்து வாழ்வாதார அளவைக் கழித்த பின்னர் பெறப்பட்ட முழுத் தொகையும் வரி வடிவத்தில் எடுத்துச் செல்லப்பட்டால், அது மக்களின் நல்வாழ்வை மட்டுமல்ல, சமூகத்தின் உற்பத்தித்திறனையும் செயல்திறனையும் பாதிக்கும்.

இந்த சிரமங்களை உணர்ந்த பிறகு, சர் ஜோசியா ஸ்டாம்ப் ஒரு மாற்று நடவடிக்கையை பரிந்துரைத்தார், அதாவது மொத்த உற்பத்திக்கும் மொத்த நுகர்வுக்கும் உள்ள வேறுபாடு. முழுமையான வரி விதிக்கக்கூடிய திறனின் பிற குறிகாட்டிகள் உள்ளன. கூடுதல் வரிவிதிப்பு குறைந்த உற்பத்தி அல்லது குறைந்த உற்பத்தித்திறனை விளைவித்தால் அல்லது அது மாநிலத்தின் வருவாயை அதிகரிக்கவில்லை என்றால், மக்களின் முழுமையான வரிவிதிப்பு திறன் ஏற்கனவே எட்டப்பட்டுள்ளது என்பதை இது குறிக்கிறது.

சார்புடைய வரிவிதிப்பு திறன் என்றால் என்ன?

இந்த சொல் அரசாங்கத்தின் பொதுவான செலவினங்களுக்காக இரண்டு சமூகங்கள் அளித்த அந்தந்த பங்களிப்பைக் குறிக்கிறது. அதாவது, பிற சமூகங்களின் திறன்கள் தொடர்பாக சில பொதுவான செலவினங்களுக்கான சமூகத்தின் திறன் இதுவாகும். எ.கா. இரண்டு சமூகங்கள் உள்ளன, அதாவது பணக்காரர் மற்றும் ஏழை சமூகங்கள். ஏழை மக்களை விட ஒரு பொதுவான செலவினத்திற்கு பணக்காரர்களை அதிகம் பங்களிக்க முடியும். பணக்காரர்களுக்கு அவர்களின் உயர் வருமானத்தைக் கருத்தில் கொண்டு பணம் செலுத்தும் திறன் உள்ளது.

பேராசிரியர் மஸ்கிரேவ் வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் என்ற கருத்தை தனிநபர் வருமானம் என்ற கருத்துடன் தொடர்புபடுத்துகிறார். தனிநபர் வருமானம் அதிகமாக இருப்பதால் வரி செலுத்தும் திறன் அதிகம். டாக்டர் டால்டன் கூறுகையில், முழுமையான வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் ஒரு கட்டுக்கதை, அதே சமயம் வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் ஒரு உண்மை.

டாக்டர் டால்டன் முழுமையான வரி விதிக்கக்கூடிய திறனுக்கு எதிராக எழுப்பப்பட்ட விமர்சனத்தை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. முழுமையான வரி விதிக்கக்கூடிய திறனை துல்லியமாக அளவிட முடியாது என்றாலும், அதை முழுமையாக புறக்கணிக்க முடியாது. அரசாங்கம் தனது

குடிமகனுக்கு புதிய வரிகளை விதிக்கும்போது இது ஒரு பயனுள்ள வழிகாட்டியாக செயல்படுகிறது.

வரி விதிக்கக்கூடிய திறனை பாதிக்கும் காரணிகள்

வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் பற்றிய கருத்து மிகவும் கடினமானதல்ல. இது நகரும் கருத்து. தேசத்தின் செழிப்பு அதிகரிக்கும் போது, மக்களின் வரிவிதிப்பு திறனும் அதிகரிக்கிறது. ஒரு நாட்டின் மக்களின் வரிவிதிப்பு திறன் பல காரணிகளால் பாதிக்கப்படுகிறது. அவை பின்வருமாறு:

1. வரி செலுத்துவோரின் உளவியல்

மக்கள் அதிக தியாகங்களைச் செய்யத் தயாராக இருந்தால், வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் அதிகரித்துள்ளது என்று கூறப்படுகிறது. யுத்த காலங்களில், மக்கள் அதிக வரி செலுத்த வேண்டும். மக்கள் பொதுவாக செழிப்பு காலத்தில் நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் அதிக வரி செலுத்த தயாராக உள்ளனர்.

2. செல்வ விநியோகம்

இது சமமாக விநியோகிக்கப்படுகிறது, வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் குறைவாகிறது. இது ஒரு சிலருடன் குவிந்திருந்தால், அவர்கள் வரி செலுத்துவதில் பெரும் சுமையைச் சுமக்க முடியும்.

3. வரிவிதிப்பின் தன்மை

வரி முறை விஞ்ஞான ரீதியாக வடிவமைக்கப்பட்டால், வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் அதிகரிக்கிறது. வரி அமைப்பு மக்களின் உற்பத்தித் திறனில் பாதிமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தினால், இது வரி விதிக்கக்கூடிய திறனைக் குறைக்கும்.

4. வரிவிதிப்பு நோக்கம்

வரிவிதிப்பின் நோக்கம் [விவசாய, தொழில்துறை மற்றும் உள்கட்டமைப்பு வளர்ச்சியில்] பொருளாதார வளர்ச்சியைக் கொண்டுவருவதற்கான வளங்களை திரட்டுவதாக இருந்தால், நாட்டின் மக்கள் வரி செலுத்த தயாராக உள்ளனர். இதற்கு நேர்மாறாக, பங்கு குவியல் மற்றும் வெடிமருந்துகள் மற்றும் போர் மேல்நிலைகளுக்கு இது பெரும் பணத்தை செலவிட்டால், இது தவிர்க்க முடியாமல் மக்களின் வரிவிதிப்பு திறனைக் குறைக்கும்.

5. பொருளாதார வளர்ச்சியின் நிலை

மக்களின் வரிவிதிப்பு திறன் நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியின் அளவால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. மிகவும் வளர்ந்த நாடுகளில் ஏழை நாடுகளை விட அதிக வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் உள்ளது.

6. அரசியல் நிலைமைகள்

இது அரசியல் ஸ்திரத்தன்மை மற்றும் உள் செழிப்பு ஆகியவற்றைப் பொறுத்தது. நாட்டிற்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் சமாதானம் இருந்தால், விரிவாக்கப்பட்ட பொருளாதார நடவடிக்கைகளுக்கு ஊக்கமளிக்கும் சூழ்நிலை இருக்கும், இது வரி விதிக்கக்கூடிய திறனை அதிகரிக்கும்.

7. மக்கள் தொகை

இது மக்கள்தொகையின் வளர்ச்சி அளவு மற்றும் வீதத்தைப் பொறுத்தது. தேசிய வருமான விகிதத்தை விட வேகமாக மக்கள் தொகை அதிகரித்தால், வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் ஏழ்மையாகிறது.

8. தேசிய வருமானத்தின் அளவு

எந்தவொரு சமூகத்தினதும் வரிவிதிப்பு திறன் தேசிய வருமானத்தின் அளவைப் பொறுத்தது, இது இயற்கை மற்றும் பிற வளங்களின் அளவு, வளங்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான அளவு, தொழில்நுட்பத்தின் நிலை மற்றும் பல காரணிகளைப் பொறுத்தது. ஒரு சமூகம் பணக்காரர், அதிகமானது வரி செலுத்தும் திறன்.

எனவே, இந்த காரணிகள் அனைத்தும் ஒன்றாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுவது வரிவிதிப்பின் உயர் வரம்பை தீர்மானிக்கிறது. பொருளாதாரம் செழிப்பு மற்றும் செல்வத்தை அடையும்போது, வரி விதிக்கக்கூடிய திறனும் அதிகரிக்கிறது. வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் நாட்டிற்கு நாடு மற்றும் அவ்வப்போது ஒரே நாட்டில் மாறுபடும். ஆனால் வரி விதிக்கக்கூடிய திறனை அளவிட கணித சூத்திரம் இல்லை.

வரி விதிக்கக்கூடிய திறன் என்ற கருத்தின் முக்கியத்துவம்

சமூகத்தின் வரிவிதிப்பு திறன் பற்றிய அறிவு பல வழிகளில் மற்றும் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் அரசாங்கத்திற்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

1. பொருளாதார திட்டமிடல் நோக்கங்களுக்காக பொருளாதார வளங்களை திரட்டுவதற்கு தகவல் பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

2. யுத்த காலங்களில், யுத்தத்தை நடத்துவதற்கு மக்கள் பங்களிக்கக்கூடிய அதிகபட்ச தொகையை அரசாங்கம் அறிந்து கொள்வது அவசியம்.

3. சாதாரண காலங்களில் கூட, அரசாங்கம் தேவையற்ற வரிகளை விதிப்பதைத் தடுக்கும், இது உற்பத்தியை விட சிக்கலானது என்பதை நிரூபிக்கக்கூடும், இது மக்கள் மத்தியில் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தக்கூடும்.

4. கூட்டாட்சி நிதியத்தில் கருத்து மதிப்பு வாய்ந்தது. கூட்டாட்சி நிதியத்தில், வரிவிதிப்பின் சுமைகளை ஒதுக்குவது மட்டுமல்லாமல், தொகுதி மாநிலத்திற்கும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையிலான நிதி உறவுகளுடன் தொடர்புடைய பல்வேறு சிக்கல்களைத் தீர்ப்பதற்கு வசதியாக வெவ்வேறு பங்களிப்பாளர்களிடையே ஒப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும்.

வரிவிதிப்பு நிகழ்வு

வரிகளை எப்போதும் முதல் சந்தர்ப்பத்தில் செலுத்தும் மக்களால் ஏற்க முடியாது. அவை பெரும்பாலும் மற்றவர்களுக்கு மாற்றப்படுகின்றன. வரி நிகழ்வு என்பது ஒரு வரியை இறுதியாக வைப்பதாகும். இறுதியில் வரிச் சுமையைச் சுமக்கும் நபர் மீது சம்பவங்கள் நிகழ்கின்றன. நவீன கோட்பாட்டின் படி, நிகழ்வு என்பது பட்ஜெட் கொள்கையில் மாற்றங்களால் வருமான விநியோகத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட மாற்றங்கள்.

தாக்கம் மற்றும் நிகழ்வுகள்: ஒரு வரியின் தாக்கம் முதல் சந்தர்ப்பத்தில் அதை செலுத்துபவர் மீது உள்ளது மற்றும் அந்த நிகழ்வு இறுதியாக அதைத் தாங்கியவர் மீது உள்ளது. எனவே, இந்த நிகழ்வு இறுதி நுகர்வோர் மீது உள்ளது.

நிகழ்வுகள் மற்றும் விளைவுகள்: ஒரு வரியின் விளைவு வரியின் தற்செயலான முடிவுகளைக் குறிக்கிறது. வரி விதிக்கப்படுவதால் பல விளைவுகள் உள்ளன, எடுத்துக்காட்டாக, தேவை குறைந்தது.

பணம் சுமை மற்றும் உண்மையான சுமை: ஒரு வரியின் பணச் சுமை கருவூலத்தால் பெறப்பட்ட மொத்தப் பணத்தால் குறிக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, நுகர்வோர் ரூ. மாதந்தோறும் சர்க்கரைக்கு 50 ரூபாய், அவர் சுமக்க வேண்டிய பணச் சுமை அது. ஆனால் அவர் சர்க்கரை நுகர்வு குறைக்க வேண்டும் என்றால் பொருளாதார நலனில் குறைவு உள்ளது என்று பொருள். இந்த சிரமம், கிள்ளுதல், தியாகம் அல்லது சுருக்கமாக பொருளாதார நலனை இழப்பது என்பது வரியின் உண்மையான சுமை.

வரி மாற்றம் மற்றும் நிகழ்வுகளின் கோட்பாடுகள்

முந்தைய கோட்பாடுகள் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தப்படலாம்:

(அ) செறிவு அல்லது உபரி கோட்பாடு: செறிவு கோட்பாட்டின் படி, ஒவ்வொரு வரியும் தங்கள் தயாரிப்புகளிலிருந்து உபரியை அனுபவிக்கும் ஒரு குறிப்பிட்ட வர்க்க மக்கள் மீது கவனம் செலுத்த முனைகின்றன.

(ஆ) திசைதிருப்பல் அல்லது பரவல் கோட்பாடு: பரவல் கோட்பாடு, வரி இறுதியில் முழு சமூகத்திலும் பரவியது என்று கூறுகிறது. அதாவது, இறுதி வரி விதிப்பு ஒன்று அல்ல, பல. பரவல் செயல்முறை மாற்றுவதன் மூலம் அல்லது பரிமாற்ற செயல்முறை மூலம் நடந்தது.

நவீன கோட்பாடு: நவீன கோட்பாட்டின் படி, செறிவு மற்றும் பரவல் கோட்பாடுகள் ஓரளவு உண்மை. தற்போதுள்ள நிபந்தனைகளுக்கு ஏற்ப வரிகளின் செறிவு மற்றும் பரவல் இரண்டும் உள்ளன. நவீன கோட்பாடு செறிவு அல்லது பரவலைக் கொண்டுவரும் நிலைமைகளை பகுப்பாய்வு செய்ய முயல்கிறது.

வரி நிகழ்வுகளை தீர்மானிக்கும் காரணிகள்

(அ) நெகிழ்ச்சி: நிகழ்வுகளைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, தேவையின் நெகிழ்ச்சி மற்றும் விநியோக நெகிழ்ச்சி ஆகிய இரண்டையும் நாங்கள் கருதுகிறோம். வரி விதிக்கப்படும் பொருட்களுக்கான தேவை மீள் என்றால், வரி தயாரிப்பாளருக்கு மாற்றப்படும், ஆனால் தவிர்க்கமுடியாத தேவை ஏற்பட்டால், அது பெரும்பாலும் நுகர்வோரால் ஏற்கப்படும். மீள் வழங்கல் விஷயத்தில், சுமை வாங்குபவர் மீதும், தயாரிப்பாளருக்கு உறுதியற்ற சப்ளை விஷயத்திலும் இருக்கும்.

(ஆ) விலை: வரிச் சுமையை மாற்றுவது விலையின் மாற்றத்தின் மூலம் மட்டுமே நிகழ முடியும் என்பதால், விலை மிக முக்கியமான காரணியாகும். வரி விலையை மாற்றாமல் விட்டால், வரி மாறாது.

(இ) நேரம்: குறுகிய காலத்தில், தயாரிப்பாளர் ஆலை மற்றும் உபகரணங்களில் எந்த மாற்றத்தையும் செய்ய முடியாது. ஆகையால், வரியின் விளைவாக ஏற்படும் விலை உயர்வு காரணமாக தேவை ஏற்பட்டால், அவர் விநியோகத்தை குறைக்க முடியாமல் போகலாம் மற்றும் வரியை ஓரளவிற்கு தாங்க வேண்டியிருக்கும். எவ்வாறாயினும், நீண்ட காலத்திற்கு, முழு சரிசெய்தல் செய்யப்படலாம் மற்றும் வரி நுகர்வோருக்கு மாற்றப்படும்.

(ஈ) செலவு: வரி விலையை உயர்த்துகிறது; விலை உயர்வு தேவையை குறைக்கிறது மற்றும் தேவை குறைவதால் வெளியீடு குறைகிறது. உற்பத்தி அளவிலான மாற்றம் செலவைப் பாதிக்கிறது மற்றும் தொழில் குறைந்து வருவதால், அதிகரிக்கும் அல்லது நிலையான செலவுத் தொழிலாக இருப்பதால் விளைவு மாறுபடும். உதாரணமாக, தொழில் குறைந்து வரும் செலவுக்கு உட்பட்டால், உற்பத்தி அளவைக் குறைப்பது செலவை உயர்த்தும், எனவே விலை, வரியின் சுமையை நுகர்வோருக்கு மாற்றும்.

(ஐ) வரியின் தன்மை: வரிவிதிப்பு நிகழ்வுகள் நிச்சயமாக வரியின் தன்மையைப் பொறுத்தது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மறைமுக வரியின் சுமை நுகர்வோர் மீது விழுகிறது.

(ஈ) சந்தை வடிவம்: வரிவிதிப்பு நிகழ்வுகளை தீர்மானிக்கும் மற்றொரு காரணி சந்தை வடிவம். சரியான போட்டியின் கீழ், எந்த ஒரு தயாரிப்பாளரோ அல்லது ஒற்றை வாங்குபவரோ விலையை பாதிக்காது; எனவே இரு திசைகளிலும் வரியை மாற்றுவது கேள்விக்குறியாக உள்ளது. ஆனால் ஏகபோகத்தின் கீழ், ஒரு தயாரிப்பாளர் விலையை பாதிக்கும் நிலையில் இருக்கிறார், எனவே வரியை மாற்றுவார்.

வரிவிதிப்பின் தாக்கம் மற்றும் நிகழ்வுகளுக்கு இடையில் வேறுபாடு:

1. தாக்கம் என்பது வரியின் ஆரம்ப சுமையைக் குறிக்கிறது, அதே சமயம் நிகழ்வுகள் வரியின் இறுதிச் சுமையைக் குறிக்கிறது.

2. தாக்கம் திணிக்கும் கட்டத்தில் உள்ளது, தீர்வு நிகழ்வில் நிகழ்வுகள் நிகழ்கின்றன.
3. ஒரு வரியின் தாக்கம் வரி வசூலிக்கப்படும் from நபரின் மீது விழுகிறது மற்றும் நிகழ்வுகள் இறுதியில் அதை செலுத்துபவர் மீது இருக்கும். உதாரணமாக, சோப்புக்கு ஒரு வரி - கலால் வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதன் தாக்கம் தயாரிப்பாளர்களிடம்தான் உள்ளது, முதல் சந்தர்ப்பத்தில், அவர்கள் அதை அரசாங்கத்திற்கு செலுத்த வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். ஆனால், சோப்பின் விலையை வரி அளவு உயர்த்துவதன் மூலம் நுகர்வோரிடமிருந்து அதை சேகரிப்பதில் தயாரிப்பாளர்கள் வெற்றி பெறலாம். அவ்வாறான நிலையில், நுகர்வோர் இறுதியில் வரி செலுத்துகிறார்கள், எனவே நிகழ்வுகள் அவர்கள் மீது விழுகின்றன.
4. பாதிப்பு மாற்றப்படலாம், ஆனால் நிகழ்வுகள் முடியாது. ஏனெனில், நிகழ்வு என்பது மாற்றும் செயல்முறையின் முடிவு. இருப்பினும், சில நேரங்களில், எந்த மாற்றமும் சாத்தியமில்லாதபோது, வருமான வரி அல்லது பிற நேரடி வரிகளைப் போலவே, தாக்கமும் ஒரே நபரின் நிகழ்வுகளுடன் ஒத்துப்போகிறது.